תלמוד ירושלמי · מפרשים · גליוני השס · מועד

# גליוני השס על ירושלמי עירובין

רבי יוסף ענגיל

**ספריית אור ברסלב** · or-breslev.co.il

# גליוני השס על ירושלמי עירובין

רבי יוסף ענגיל

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליוני-השס-על-ירושלמי-עירובין/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161422 של הספרייה.

# תוכן העניינים

**פרק א** ..... 4
הלכה א ..... 4
הלכה ד ..... 4
**פרק ג** ..... 4
הלכה ג ..... 4
הלכה ד ..... 4
**פרק ד** ..... 4
הלכה ה ..... 4
**פרק ה** ..... 5
הלכה א ..... 5
**פרק ו** ..... 5
הלכה ז ..... 5
**פרק ז** ..... 5
הלכה א ..... 5
**פרק ח** ..... 5
הלכה ו ..... 5
הלכה ט ..... 5
**פרק ט** ..... 6
הלכה ג ..... 6
הלכה ד ..... 6
הלכה ה ..... 6
**פרק י** ..... 6
הלכה ז ..... 6
הלכה יד ..... 6

# פרק א

## הלכה א

**רבי** מתיר אכסדרה בבית שריי, נ"ב ע' ק"ע ואין פירושו נ' רק "בית שריי' הוא מקום הנקרא בבבלי "בית שערים ששם הי' דר רבי כמבואר בבבלי כתובות פ' הנושא וכן בירושלמי שם ואחתיני' לבית שריי ע"ש והוזכר "בית שריי" ג"כ בירושלמי מועד קטן פרק ג' הלכה ה' כגון אילין דקרבין (צ"ל דקברין) בבית שריי ושם פי' הק"ע בעצמו דהוא שם מקום והוזכר ג"כ בירושלמי סנהדרין פ"ז ה"ב אמר רבי מעשה שהייתי אני בא ור' אליעזר בי ר' צדוק מבית שריון ובירושלמי תרומות פ"ח ה"ג א"ר ישמעאל כו' מעשה שירד ר' יוחנן בן נורי אצל ר' יוחנן בן ברוקה אבא לבית שריון והוא הוא בית שריי דכאן:

## הלכה ד

**מאן** דעבד הכין לא חשש ומאן דעבד הכין לא חשש, נ"ב כל' זה ירושלמי יומא פ"ה ה"ה:

# פרק ג

## הלכה ג

**נעשה** כשובר את החבית לוכל ממנה גרוגרות, נ"ב ע' כזה לקמן פ"ז ה"ה שלא תאמר אינו כסותר אוהלים ע"ש בק"ט וע"ע דוגמא בירושלמי ביצה פ"ה ה"ב הדא הוא דתנינן שובר אדם את החבית כו' עש"ה וע"ע ירושלמי ברכות פ"ב ה"ו מה בינה לבין שובר את החבית כו' וע"ע ירושלמי שבת פ"ז ה"ב ואין זו התרה נעשה כשובר את החבית לוכל ממנה גרוגרת:

## הלכה ד

**הגיעוך** סוף תחומי שבת שאינן מחוורין מדבר תורה, נ"ב כעין ל' זה בירושלמי ברכות פ"ב ה"ה הגיעוך סוף מלאכת המים שאינם מחוורין דבר תורה:

# פרק ד

## הלכה ה

**ר'** נחמן בר יעקב בעא גר שטבל לאחר שהאיר המזרח כו' נ"ב דוגמתו ירושלמי מגילה פ"ב ה"ג ר' נחמן בר יעקב בעי מעתה גר שמל לאחר שהאיר המזרח כו':

## פרק ה

### הלכה א
**מי** הי' מכוון להן את הרוחות, נ"ב כל' זה בירושלמי פאה פ"ב ה"ג:

## פרק ו

### הלכה ז
(**ע"א** ב') בני המבוי שנתנו עירובן בב' מקומות אם מבלי מקום ה"ז מותר, נ"ב ע' דוגמא ירושלמי חלה פ"ד ה"א אם אינה מקפדת למה היא עושה אותה בשני מקומות א"ר יונה בשאין לה מקום ללוש כו':

## פרק ז

### הלכה א
**קש** ותבן אין ממעטין בה עפר וצרורות ממעטין בה א"ר יוסי בי ר' בון עלו בה עשבים אין ממעטין בה, כל' זה ירושלמי סוכה פ"א ה"א:

## פרק ח

### הלכה ו
**תמן** א"ר יודן פוטר במים שאין בהם ממש וכא אמר הכן, נ"ב ע' שירי קרבן מ"ש דהירושלמי ס"ל דאין טעם ר' יהודה מפאת שבלועים בעיסה רק דגוף המים אין בהם ממש והנה כן מפורש ג"כ בירושלמי חלה פ"ב ה"א א"ר יודה אימתי בזמן שהספינה גוששת א"ר חגיי ר' יודה כדעתי' דר' יודה פוטר במים לפי שאין בהם ממש ע"ש דמפורש שם כן וכן לקמן פ"י ה"ב ר' יהודה כדעתי' דר' יהודה אומר משקה טופח וגי' הק"ע שם ר' יהודה כדעתי' דר' יהודה פוטר במים לפי שאין בהם ממש ולגי' הנ"ל מבואר גם שם כן דגוף המים אין בהם ממש לר' יהודה וע' בירושלמי ביצה פ"ה ה"ד דמבואר שם במקומו כן דלשיטת המשנה טעמא דר' יהודה לפי שגוף המים אין בהם ממש עש"ה גי' הק"ע:

### הלכה ט
**א"ל** רבי חיי' בר מריי' הכי א"ר יונה אביך הוה בר, נ"ב ט"ס וצ"ל א"ל רבי חיי' בר מריי' הכי הוה ר' יונה אביך הוי בה וכל' זה ירושלמי תענית פ"א ה"א ע"ש [וגוף הל' הזה ע"ע בירושלמי תרומות פ"ב ה"ב כן ר' אילא רבכון הוי בה ובירושלמי חלה פ"א ה"א לפום כן ר' יוסי חווי בה וצ"ל ג"כ הוי תחת חווי וכ"כ שם ברידב"ז ובירושלמי ביצה פ"ד ה"ב

והוה ר' נחמן בר יעקב הוי' בה וצ"ל ג"כ הוי תחת הוי' וכ"ש שם הק"ע וכזה הוא עוד בכ"ד בירושלמי]:

## פרק ט

### הלכה ג

**זימנין** סגין כו' א"ל ולית בר נש הוי שמע מילה דלית חברי' שמיע לי', נ"ב כזה ירושלמי יבמות פ"ד ה"ז וע"ע כעין זה ירושלמי מגילה פ"א ה"א זימנין סגין יתבית קומי ר' שמואל כו' ולא שמעית כו' א"ל כל מה דהוה אבא שמיע את שמיע:

### הלכה ד

**בזמן** שנעשו ע"ג עצמן טהורים לו וטמאים לאחרים, נ"ב הטעם דלאחרים כבר נאסר היין בהיות זה עכו"ם והוי בחזקת איסור וע"כ צריך עדות ברורה להתיר ועדותו של זה קלוש דכיון דהי' עכו"ם לא רמיא עלי' ולאו אדעתי' ומשא"כ לו דבהיותו עכו"ם אין יי"נ אסור לו וחל האיסור רק עם גירותו וע"כ כיון שעם הגירות יודע שלא נתנסך מהן אין כאן חזקת איסור ומהני ידיעתו הקלושה להתיר וע' בבלי כתובות ס"פ האשה שנתארמלה:

### הלכה ה

**מהו** שיהא צריך מחיצה כו', נ"ב היינו דמספקא אי טעמא דר' יהודה משום דפי תקרה יורד וסותם או משום דב' מחיצות דאוריתא וע' לעיל פ"א ה"א א"ר אבין ר' יודה כדעתי' כו' ע"ש דפשיטא לר' אבין דטעמא דר' יהודה משום פי תקרה כו' וע' ירושלמי שבת פט"ז ה"ב בן בתירה כר' יהודה כו' ע"ש דסתמא דירושלמי ס"ל טעמא דר' יהודה משום דב' מחיצות דאוריתא וע' בבלי כאן:

## פרק י

### הלכה ז

**מן** מה דתני שמואל למעלה מעשרה שבות, נ"ב לעיל פ"ו ה"ז [ומה שנדפס כאן לעיל בגליון דף י"ט הוא טעות וצ"ל דף ע"א ע"ב] וע' ירושלמי שבת פי"א ה"ב על דעתי' דשמואל למעלה מעשרה אסור ע"ש:

### הלכה יד

**מצא** אחר בצידו מוציא את שניהם, נ"ב פי' דהואיל והותר זה הותר זה וע' דוגמא בירושלמי כלאים פ"ג ה"ב עבר וזרע מאחר שאילו מותרין אף אלו מותרין [ואת"ל כאן כצד סברא דמוציא את שניהם איכא למיבעי אם בנתיים נאבד הראשון או נשרף אי

שרי עדיין להוציא את השני הואיל וכבר הותר להוציא או דילמא אחר דהותר רק אגב הראשון דהואיל והותר זה הותר זה לכן אם נאבד הראשון חוזר השני לאיסורו וזה דומה לאיבעי' דירושלמי כלאים שם נעקרו הראשונים השניים מה הן עש"ה:

**שם** וכא משביתה אחת למדו כמה שביתות, נ"ב הארכתי בביאור הירושלמי בחידושי ואך מ"ש בשירי קרבן בשם הסמ"ג דשבות דהזאה הי' עדיין בימי משה מובן בזה בבלי שבת ל' א' ואילו משה רבינו גזר כמה גזירות ותיקן כמה תקנות כו' ואין בזכרוני מש"ס גזירות שגזר משה ומה שגזר על הנתינים הי' רק לדורו ע' יבמות ע"ט א'] אך להנ"ל הרי גזר על שבות דהזאה וכן בזכרוני מפנ"י ריש שבת ועוד מאחרונים דגזירת שמא יעבירנו על תקיעת שופר בשבת הי' עדיין בימי משה, ומה שאמרו דתיקן תקנות ע' מגילה ד' א' משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין כו' וע' ירושלמי מגילה פ"ד ה"א משה התקין את ישראל שיהו קורין בתורה בשבתות ובימים טובים כו' וע' בבלי ב"ק פ"ב א' וע' ירושלמי כתובות פ"א ה"א משה התקין שבעת ימי המשתה ושבעת ימי האבל כו' וע"ע ירושלמי מגילה פ"ג ה"ז משה התקין מטבע של תפלה כו':